Míchel: «Hem estat un equip tou, però ens estem endurint»

Entrenador del Girona

-Hi ha brots verds al Girona?Sí, sí, tinc la sensació que estem creixent i millorant, evidentment. Són ja tretze jornades, seguim en descens i hem de continuar perquè serem aquí un temps. Hem de donar més continuïtat al que fem en moltes fases dels partits.-Va faltar davant el Betis.Va ser una primera part espectacular, el dia de l'Alabès també. Però la segona s'allunya una mica d'aquest rendiment que ens pot donar més continuïtat en els resultats i adquirir el bon costum de ser un equip agressiu amb la pilota i buscar la porteria rival, que crec que és la nostra major virtut.-A què atribueix aquest descens en la segona meitat?Deriva una mica de la mentalitat, el resultat i la posició en què estem. Aquesta necessitat et resta la determinació a fer les coses d'una determinada manera.-La determinació és confiança.És clar. Va tot junt. No m'agrada gens parlar de dinàmiques, però sí de costums i de patrons com a equip. Hem anat construint patrons sobre el resultat i és una cosa molt difícil quan és negatiu. Llavors has d'anar convencent el jugador entrenament rere entrenament, que facin el clic, hi hagi deu o 12 dotze partits on es faci això i es vegi en els resultats i ens facin sortir d'aquí.-Aquests patrons no es poden construir amb la renovació de mitja plantilla cada estiu.Però estem en un club en què això es produeix i jo no em puc treure de l'equació. A principi de temporada ho vaig fer. Sabia que hi havia jugadors que podien sortir i jo m'agafava a això.-A què s'agafava?A creure que continuarien. A continuar jugant al mateix sense jugadors enganxats. Això no genera seguretat. I quan no generes aquesta seguretat, el jugador es protegeix. Davant un problema, hom tendeix a protegir-se i aquesta protecció propicia que no es doni el rendiment adequat. M'ho recrimino, m'ha passat enguany. Amb la Champions va venir la gent molt endollada; enguany ha estat més complicat i no me'n volia adonar. Volia pensar que no i era que sí, que hi havia més dificultats de les que pensava.-En quin sentit? En què la gent no estava al 100% ficada?En això. I tu has de generar un sentiment d'equip, has de donar seguretat als jugadors i has de començar amb una base sòlida.-Contra el Rayo...És que recordo de la primera jornada. El Rayo és un equip molt pressionant i nosaltres, sense tenir els automatismes agafats perquè faltaven jugadors per aclimatar-se, anem amb la idea de sortir amb la pilota des de darrere. I no, la idea cal construir-la a poc a poc des d'una base sòlida.-El pitjor va ser el dia del Vila-real?Va ser la primera vegada que em vaig dir: haig de dir una cosa lletja perquè saltin les alarmes. Necessitava que passés. Primer per mi, perquè havia donat un missatge erroni, i segon perquè si un jugador se'n vol anar o no està preparat, jo l'haig de tenir controlat i no posar-lo al camp. Havia d'evitar aquesta sensació de fragilitat i d'equip trencat que vam donar. Va ser un dia complicadíssim. Potser el pitjor, encara que en Segona va haver-hi moments molt difícils. Em vaig sentir fràgil i fora de lloc. 'Això no és el Girona, què estem fent', em deia. Vaig parlar amb Quique (Cárcel) i em va obrir molt els ulls: tenia molta raó en el que deia i jo no me'n vaig voler adonar abans.-Per què?Després de quatre mesos molt durs, vam aconseguir salvar-nos i la pretemporada va ser molt bona. La gent havia tornat bé, amb molta energia. Fins que el mercat comença a moure's de veritat. Comencen a saltar noms dels que poden sortir, just després del Rayo, i jo aquí no vaig estar llest. Potser el meu missatge va poder xocar perquè sempre he estat alineat amb el club. Va semblar que va haver-hi una ruptura entre jo i el club i no volia dir això. Volia dir que no estàvem bé, que calia posar un punt i apart i fer coses sòlides com a club, com a equip, com a projecte. Perquè si no sembla que això sigui un mercadeig i quan aquesta sensació de mercadeig s'instal·la dins del vestuari és difícil de controlar.-Miren la classificació? Hi ha alguna diferència entre ser últim o antepenúltim?No. Tenim els mateixos punts que Osasuna. Si estiguéssim per damunt per diferència de gols, seria el mateix. Això va de sensacions, de rendiment i de resultats. A quants punts cal arribar? A 42. I en tenim 11 en 13 jornades. Ni a punt pera partit. M'he proposat aconseguir els 20 punts en la primera volta.-Què ha canviat respecte a l'any passat futbolísticament parlant?Hi ha una cosa clara que són els laterals. A Àlex Moreno mai el fico dins, com feia amb Miguel. És un jugador que va més des de darrere cap endavant que no posicional. El cas d'Hugo Rincón és igual. Ara posem la pilota més a dins perquè tenim millor peu. L'any passat, pel perfil dels jugadors, teníem molta fortalesa; ara tenim menys fortalesa i millor peu. El que no he canviat res és la filosofia, la manera de fer

les coses. Vull anar a la porteria rival, vull un equip que jugui cap endavant.-Amb altres jugadors, cal buscar altres camins.Cada jugador et permet una cosa. Per exemple, amb Aleix aconseguia acumular quatre, cinc o sis passades i que ell fes un canvi d'orientació que deixés Savio en un contra un amb el lateral. Què tenim ara? Molta més energia des de darrere cap endavant. Els jugadors de les bandes ara són de més energia. Per tant, cal canviar la nostra progressió en el joc per a arribar al mateix. Vanat, per exemple, és totalment diferent de Miovski. Al final es tracta d'adaptar-te als jugadors amb la mateixa voluntat de ser protagonistes i dominar el rival des del joc.-A l'equip què li ha passat?Hem estat tous. La paraula és tous, per moltes coses. Primer per no tenir un equilibri, perquè ens mancaven d'automatismes. No dic que els de darrere fossin tous; dic que l'equip és tou, perquè jugava sense ser agressiu cap endavant i molt exposat, i això és el que estem treballant perquè no passi. Som un equip que ha de ser més agressiu sense pilota per no defensar a la nostra àrea i ser més agressiu amb la pilota: no em quadra que tinguem un 70% de possessió, que recuperem la pilota a camp rival i només disparem tres vegades a porteria. Ens cal una mica més. Si acabem nosaltres amb vint xuts, estarem més prop de guanyar. Si acabem igualats amb el rival, serà difícil.-Diria que s'ha endurit l'equip?Estem en el procés. Ens estem endurint. Sempre dic que els bons costums costa posar-los. Aquests bons costums que són els que dic jo de fer millor al company. És el més difícil. L'esforç no sols és físic, és mental. Hi ha una qüestió de sensacions: si perdo una pilota cinc metres més prop de la porteria, estem en zona de descens...-És comprensible.Tinc jugadors per tenir la pilota. Si el rival ve a treure-me-la haig de generar línies de passada, suports a dreta i esquerra, profunditat, haig de generar personalitat al posseïdor perquè aguanti la pilota... És el mateix que et vingui un jugador a cinc metres que et vingui a tres? Per què et sents pressionat quan et ve a cinc metres? Simplement amb l'olor de colònia que té ja t'estàs sentint pressionat? Els parlo molt d'això: 'Digues-me l'olor de la colònia al cent per cent. Fa olor de roses o fa olor de gessamí? Que et vingui. I quan l'estiguis tocant, ara és quan fas la passada'. Això és el més difícil en futbol i és el més difícil de gestionar si no ho fas en el dia a dia perquè en la competició sempre es rebaixa un punt.-Ha hagut de fer més treball psicològic que futbolístic?És que van units perquè els conceptes de joc, de fer millor al company i de suports de l'esquerra tot va des d'aquí (s'assenyala el cap). Tu per què no t'ofereixes? Perquè no vols sortir a la foto. És un tema mental. No vull sortir a la foto. Gazzaniga en la primera jornada i totes les hòsties que ens claven, que si jo no canvio de porter... Què li diré? 'Gazza, no, tiu, treu-la per dalt'? No. Ha sortit en aquesta foto, aquest dia. Val, però tinc milers de situacions on ens ha donat sortida de pilota, on hem crescut i on hem fet gols.-Estem parlant de conviccions.És clar. Va per aquí. Si treballes una cosa i en la competició elimines uns certs patrons, això et genera inseguretat. Jo admiro els entrenadors que els seus equips fan 100% el que ells demanen. Si el seu equip fa 38 jornades el mateix...-Respecte.Respecte, això va per aquí. El sentiment de pertinença només es genera des de la permanència en un lloc o des de l'èxit. Savio, aquí, tenia un sentiment de pertinença de l'hòstia. Per què? Perquè tot fluïa i tot anava bé. El veies feliç i semblava que hagués estat tota la vida al Girona. És més difícil demanar el mateix a Vanat o Ounahi quan les coses van pitjor. Tinc la sensació de tenir un equip per encara ser molt més exigent amb la forma de jugar.-Vuit setmanes sense guanyar. Ho van passar realment malament?Jo, sí. L'any passat vam estar mal els últims quatre mesos i enguany hem estat malament els quatre cinc primers partits. Davant el Sevilla vam perdre 0-2, però vam fer una segona part increïble i ho vaig dir als jugadors: no puc retreure-us res. Xutem 23 vegades a porteria. Des de llavors, només hem estat malament davant el Getafe.-Fins llavors no havia pogut alinear cap dels fitxatges.Però això és culpa meva també. Per no controlar la competició. Em vaig enganyar a mi mateix. Sempre parlo que existeixen tres pilars en la cultura esportiva. Per a mi són els jugadors, l'equip i la competició. Jo no puc sortir a una competició si l'equip no està fet. No. Si saps que no tens automatismes, com surts a jugar com a Vila-real. Havia d'haver pensat en ells.-Ara s'enfronta al Madrid.És la meva competició i toca el Madrid, i haig d'obrar segons com està el meu equip: en descens. Com estan els meus jugadors: Ounahi està molt bé, Iván Martín està molt bé, a aquest toca estrènyer-ho una mica més... I veure la competició: si ells tenen Mbappé, no jugaràs de la mateixa manera de sempre o d'un contra un a tot el camp. Has de plantejar partits sobre la competició i no ho vaig fer al principi. Els quatre o cinc primers partits van ser dolents, vam fer un punt. La realitat és que vaig ficar la gamba.-Moltes de les derrotes van ser a casa i això crea major sensació de feblesa, no?Totalment. T'has de fer fort a casa i a més a més davant dels teus, de la teva gent, amb la qual cosa tot allò que començava a veure's negatiu s'agreuja i davant rivals que, entre cometes, són de la

teva pròpia Lliga, amb els quals lluitaràs per una posició concreta.-L'equip és prou dur com per a batre al Madrid?És el líder. Hi ha molta fressa pels tres partits que no van guanyar... És molt difícil de batre. És un equip que pressiona bé i que compta amb jugadors determinants. Jo dic: si el Rayo hi empata i l'Elx hi empata, nosaltres podrem. Sé que han de passar coses, com que ells no tinguin un gran dia i que nosaltres estiguem en la nostra millor versió. Si ells baixen un punt i el pugem nosaltres, tot s'iguala en futbol. El que sí que tinc clar és que si som nosaltres mateixos durant molt de temps en el partit estarem més prop d'aconseguir un resultat positiu.-El veu conceptualment diferent del de l'any passat?Sí. Ni millor ni pitjor. Xabi Alonso és més intervencionista en el sentit de ser més agressiu en la pressió, d'intentar jugar més amunt i en les construcció del joc. Diferent. Hi ha matisos en la idea.-I sembla que tot es redueixi a Courtois i Mbappé.Un dels millors porters del món, sinó el millor, i un dels millors del món, sinó el millor. Dos pilars importants, però tenen més coses. Sí que és veritat que les dades mostren que té més dependència dels gols de Mbappé.-En canvi el problema del Girona està en les àrees.A les àrea no hem estat contudents, no dic que sigui un problema. Sobretot, a l'hora de xutar. Està bé la mitjana d'arribada a l'últim terç, però caldria xutar molt més del que ho fem. En situacions defensives ens xuten més del que caldria. Però estem millorant en aquestes mitjanes. Si el Madrid és molt bo a les àrees i nosaltres no tan bons, caldrà fer quelcom perquè això no passi diumenge a la nit.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2025/11/28/michel-hem-estat-equip-tou-124204835.html